

Fent rodar els daus

Clubs de jugadors de rol a la província de Girona

Per jugar a rol no fan falta gaires coses: una taula, el llibre d'instruccions, un grapat de daus i un nombre de jugadors que varia en funció del joc. Malgrat la mala premsa i el desconeixement quasi total per part del gran públic, aquests jocs tenen centenars de seguidors a les comarques gironines.

JORDI DAUSÀ > TEXT I FOTOS

A diferència del que molta gent pensa, els jugadors de rol solen ser persones sociables. De fet, per començar una partida fa falta un mínim de tres o quatre persones. Generalment cada grup té un nombre de membres més o menys fix. Sovint alguns grups de la zona prenen contacte amb la intenció d'intercanviar experiències, jocs o per fer partides conjuntes. A vegades aquestes interaccions esdevenen regulars i acaben formant un club. D'altres cops, els clubs sorgeixen davant les ganes d'obrir-se i de comprometre's amb el poble, ciutat o barri on es troben. Aquests clubs poden organitzar partides regulars, tornejos, jornades de portes obertes o, senzillament, oferir un espai i una ludoteca als seus membres. Alguns no formen part de cap registre d'associacions ni tenen existència oficial. De fet, avui en dia hi ha poques federacions que regulin l'existència d'aquests clubs i vetllin

pel seu bon funcionament, de manera que és pràcticament impossible saber quants clubs existeixen i han existit a les comarques gironines.

La majoria de clubs també es dediquen a activitats que no són pròpiament jocs de rol, si bé hi tenen certa relació, com ara els jocs d'estratègia, els jocs de taula i fins i tot les partides d'alguns jocs de cartes —el més popular dels quals és el *Magic*— (i que tenen

Avui en dia hi ha poques federacions que regulin l'existència d'aquests clubs i vetllin pel seu bon funcionament, de manera que és pràcticament impossible saber quants clubs existeixen

>> *Per jugar a rol es fan servir molts tipus de daus.*

poc a veure amb la botifarra o amb el pòquer). A banda de les associacions, hi ha comerços gironins que organitzen amb regularitat trobades i tornejos on, si bé el públic majoritàriament és jove, és fàcil trobar-hi gent de totes les edats i, cada vegada més, d'ambdós sexes.

>> Dos jugadors durant una partida d'un joc d'estratègia.

>> La posada en escena d'alguns jocs d'estratègia és molt complexa.

>> El vestuari dels jocs de rol viu cada vegada és més tre...

Què és un joc de rol?

Tal com el seu nom indica, és un joc on cada jugador assumeix un paper. Abans de començar es defineix físicament i psíquicament cada personatge, generalment a través de valors numèrics. Un dels jugadors —quasi sempre el més experimentat, ja que és la tasca més complexa— no interpreta cap paper, sinó que fa de narrador i s'encarrega de dirigir la partida, a banda d'interpretar els personatges secundaris. Els jugadors estan atents a les situacions que el director de joc planteja, i procuren que els seus personatges reaccionin d'acord amb el seu caràcter. Quan es planteja un dubte és quan els famosos daus —de moltes cares, formes i colors— entren en acció. Malgrat que cada joc té un funcionament

diferent, la majoria tenen una filosofia semblant: amb els daus cal igualar o superar el valor numèric que s'ha establert al principi de la partida. Si se supera la tirada, el personatge és capaç de vèncer l'obstacle. Si no, el personatge fracassa.

Les situacions de combat també es resolen amb tirades de daus, tot i que cal remarcar que cada joc és diferent i que les regles poden ser molt variades i amb diferents graus de complexitat.

La creativitat és una de les capacitats —potser la més important— que es treballen amb els jocs de rol, ja que els jugadors s'enfronten constantment a dificultats que s'han de resoldre de maneres poc convencionals. Generalment

La creativitat és una de les capacitats —potser la més important— que es treballen amb els jocs de rol, ja que els jugadors s'enfronten constantment a dificultats que s'han de resoldre de maneres poc convencionals

els jugadors col·laboren a l'hora de solucionar problemes: cada personatge té unes habilitats úniques, i totes fan falta per dur la història a bon port. Aquest esperit de cooperació tan important en els jocs de rol ha fet que al llarg dels anys molts educadors, formadors i psicòlegs s'hi hagin interessat i els hagin fet servir —amb les modificacions adequades— com a part del seu mètode educatiu, o fins i tot com a teràpia.

Els inicis a Girona

El club Sàtir va néixer a la ciutat de Girona amb la dècada dels noranta. A banda de les jornades de rol que organitzaven cada any per Fires de Girona, el club també ofería als seus socis una ludoteca i un lloc on jugar. L'Ajuntament de la ciutat cedia uns locals del Centre Cívic de Sant Narcís, on es reunien generalment els dissabtes a la tarda. Pocs anys més tard, a Cassà de la Selva, va néixer el club Octògon, que també va organitzar jornades de rol i concursos de pintura de miniatures, coincidint amb la festa major del poble. L'Ajuntament de Cassà també els deixava les aules de l'escola d'adults, situades sobre la Llar del Jubilat, perquè poguessin jugar durant els caps de setmana. Mentre que l'Octògon va durar pocs temps, el Sàtir va mantenir molts anys les seves portes obertes abans de desaparèixer definitivament.

Més o menys a la mateixa època es va formar el club La Taverna de Smaug,

rol en
eballat.

>> Foto de família dels participants
del rol en viu organitzat per La Taverna de Smaug.

>> L'oferta de jocs de rol i de taula
cada dia és més extensa.

a Banyoles. Durant molts anys aquest va ser un dels clubs de rol més actius de la província. Organitzaven activitats durant les Festes d'agost, participaven a les barraques de Banyoles —una de les seves principals fonts de finançament— i al carnestoltes. Però potser l'activitat de més renom i espectacularitat eren els multitudinaris rols en viu, una modalitat en la qual es canvien els daus, els llapis i els papers per espases de goma-espuma i armadures casolanes, i que podien durar dos o tres dies. El club en si va desaparèixer fa uns quants anys, però alguns dels seus membres, amb la voluntat de seguir promocionant els jocs de rol i fer-ne, en certa manera, una forma de vida, varen obrir un bar amb el mateix nom que el club. Aquest local —de decoració inspirada en alguns mons de fantasia molt coneguts, com ara el d'*El Senyor dels Anells*— serveix de punt de trobada per a molts aficionats, i manté bones relacions amb alguns clubs actius de les comarques gironines, com ara la Cawa, de Salt. El Tresor de Smeagol era una altra associació banyolina registrada que, com molts clubs, va desaparèixer al cap de pocs anys de la seva fundació.

El moment actual

A Figueres a dia d'avui segueix actiu el veterà club La pedra de Nanorion, que malgrat estar registrat com a associació manté un caràcter privat, amb el seu

propi local i sense dependre de l'Ajuntament. A la mateixa ciutat hi ha el club La Caverna del Troll, que ja ha organitzat jornades, tot i que ara mateix no disposa d'una seu fixa. Altres clubs empordanesos són Los Poderes Oscuros, amb seu a Roses. La Taverna de Jabba és una associació nascuda a Fontcoberta i establerta ara a Banyoles, en un local cedit per l'Ajuntament de la ciutat. La Taverna de Jabba obre les seves portes cada dissabte a la tarda i és un dels més actius a casa nostra. Organitza rols en viu, jornades i partides conjuntes de videojocs, entre d'altres. En certa manera, els membres de la Taverna de Jabba són els hereus de la Taverna de Smaug.

El club Cawa —alguns dels seus membres havien format part del Sàtir— va néixer a principis del 2008, amb la voluntat de ser un punt de trobada dels jugadors de Girona i rodalies. Tot i ser un club jove tenen bones perspec-

L'activitat de més renom i espectacularitat eren els multitudinaris rols en viu, on es canvien els daus, els llapis i els papers per espases de goma-espuma i armadures casolanes, i que podien durar dos o tres dies

tives de creixement. Van començar les seves activitats en centres cívics, però aviat van buscar un local de lloguer ja que això els permetia tenir més llibertat horària i disposar d'un espai propi (una tendència que sembla cada vegada més habitual en molts clubs). Els seus membres han intentat sense gaire èxit aconseguir ajudes de l'Administració. Segons la junta actual, aquests tipus d'associacions ho tenen molt difícil a l'hora d'aconseguir subvencions. Com la gran majoria de clubs, el Cawa es finança amb aportacions mensuals dels socis i amb l'organització d'activitats obertes als no socis. A dia d'avui els socis i simpatitzants del Cawa, a banda dels rols, també juguen a jocs d'estratègia, de taula i a Magic.

És possible que a banda dels clubs esmentats anteriorment n'hi hagi més a la província. Tal com s'ha dit, en no haver-hi una federació forta que els aglutini és quasi impossible localitzar-los tots, especialment els que van crear-se i desaparèixer abans de l'era Internet. Malgrat la injustificada mala fama que va originar-se fa uns anys i que en certa manera encara perdura, les associacions que es dediquen als jocs de rol i similars són extraordinàriament dinàmiques, i lluiten cada dia per oferir al gran públic formes de diversió i de cultura alternatives.

Jordi Dausà és mestre i escriptor.